

врѣдъ нация господарь. Той така съ нетърпение отговори:

Шин. Ако позохснее--хвъркати коне ще ви дамъ и пакъ ще успѣйте.

Пратеницитѣ излизатъ.

IX

Шин. / Съкрушенъ подава писмото на Патриарха/ Ето! Кой очакваше! /почва да ходи изъ залата/

Еф. /Чете и клъмва глаза//Слѣдъ кратко мълчанне вдига глава/ Не! Това не бива!

Шин./ Се слира и дълго гледа Патриарха/

Еф. Да му дадемъ княгиня Мара за жена! Най добрата християнка да отиде при единъ друговѣрецъ!

Шин. Незнамъ, Това е грѣхъ за мене!

Еф. Когато не я виждамъ да я иска за жена---това е само политика....

Шин. Славата на Марината хубостъ се носи отъ ^{Венеция} Римъ до Одринъ; отъ Карпатитѣ до Егея, твое свѣтѣйство..... И ^{венециански} ~~венециански~~ прѣстонаслѣдникъ ме бѣ я виждалъ, но и той лани и прѣдлагате рѣка.

Еф. То ще бѣде смъртъ за нея.

Шин. Да! Тя тѣй обича България, Търново! Толкова е прѣдана на мацото царство, че.....

Еф. Тя нѣма да се съгласи. А да я насилваме---то е

Шин. Твое свѣтѣйство--помогни ми съ свѣта си въ това трудно и безнаходно врѣме за България!

Еф. /Слѣдъ кратко мълчанне/ Царю, съ мечъ въ рѣка трѣбва да се прогонимъ неприятеля. Само въ меча е спасението на България!

Шин. И ако нашия мечъ бѣде сломенъ! Тогава?

Еф. Изслушай Драгомира. Той е тукъ--той ще бѣде най добрия свѣтникъ. Знай едно, че Мурадъ не отъ любовъ къмъ Мара се съгласява на миръ. Той е между два оганя. Сега е врѣмето му да изгори срѣдъ тѣхъ.

Шин. И ако Мурадъ успѣй въ едно кѣсо врѣме да прѣмахне Хана....И ако разяренъ, съ многобройнитѣ си пълчища ни нападне повторно!

Дълго мълчанне.

Еф./ Погледва Шинмана, сѣкатъ да каже нѣщо и мълква/

Шин. За да устоимъ на единъ неприятелъ като Мурада трѣбва врѣме: да се ~~сее~~ приготвимъ съ ~~хора~~ хора, храна, съ патица! Ето задо единъ миръ сега, когато сме изненадани, е тѣй насхъцъ!

Еф. Боя се да говоря повече сега, защото съддето ми плаче. За това нека остане отговора за утрѣ.